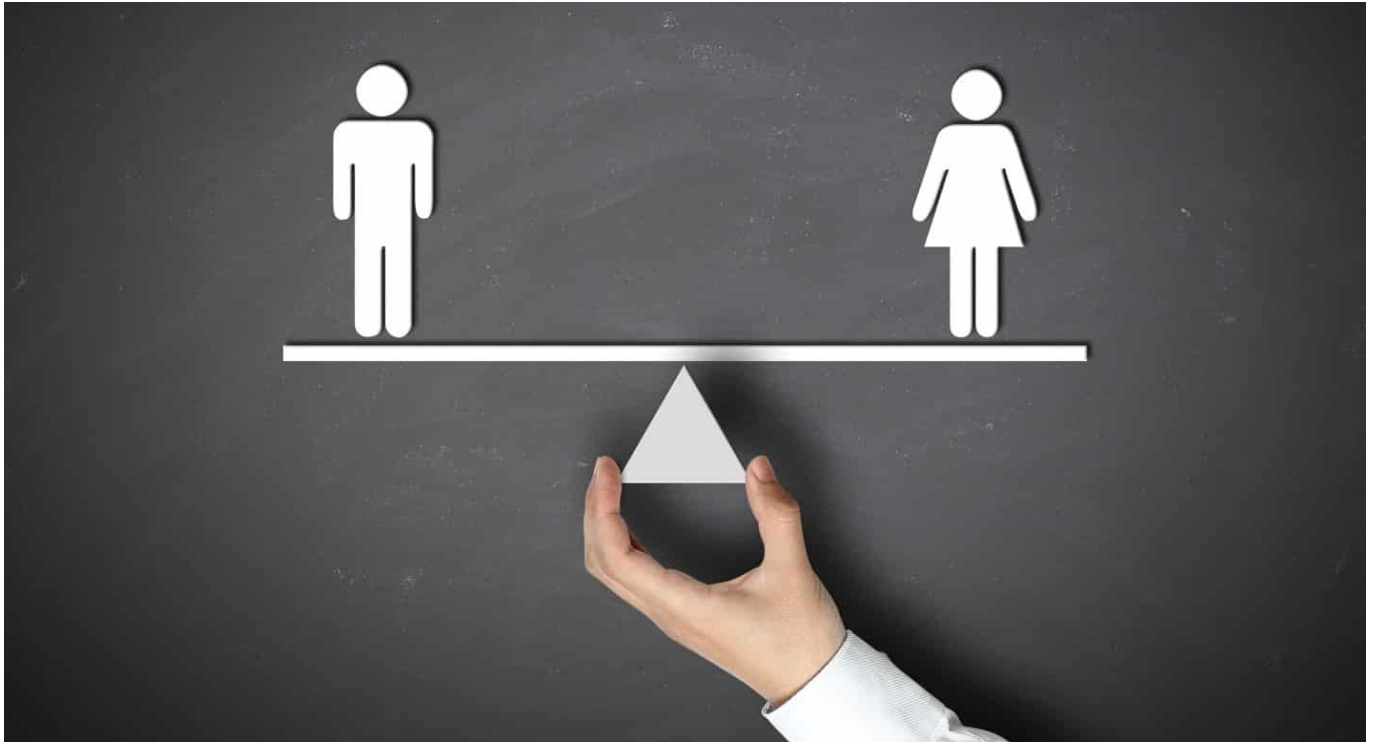

Η ισοτιμία των γυναικών και η ευθύνη των ανδρών

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

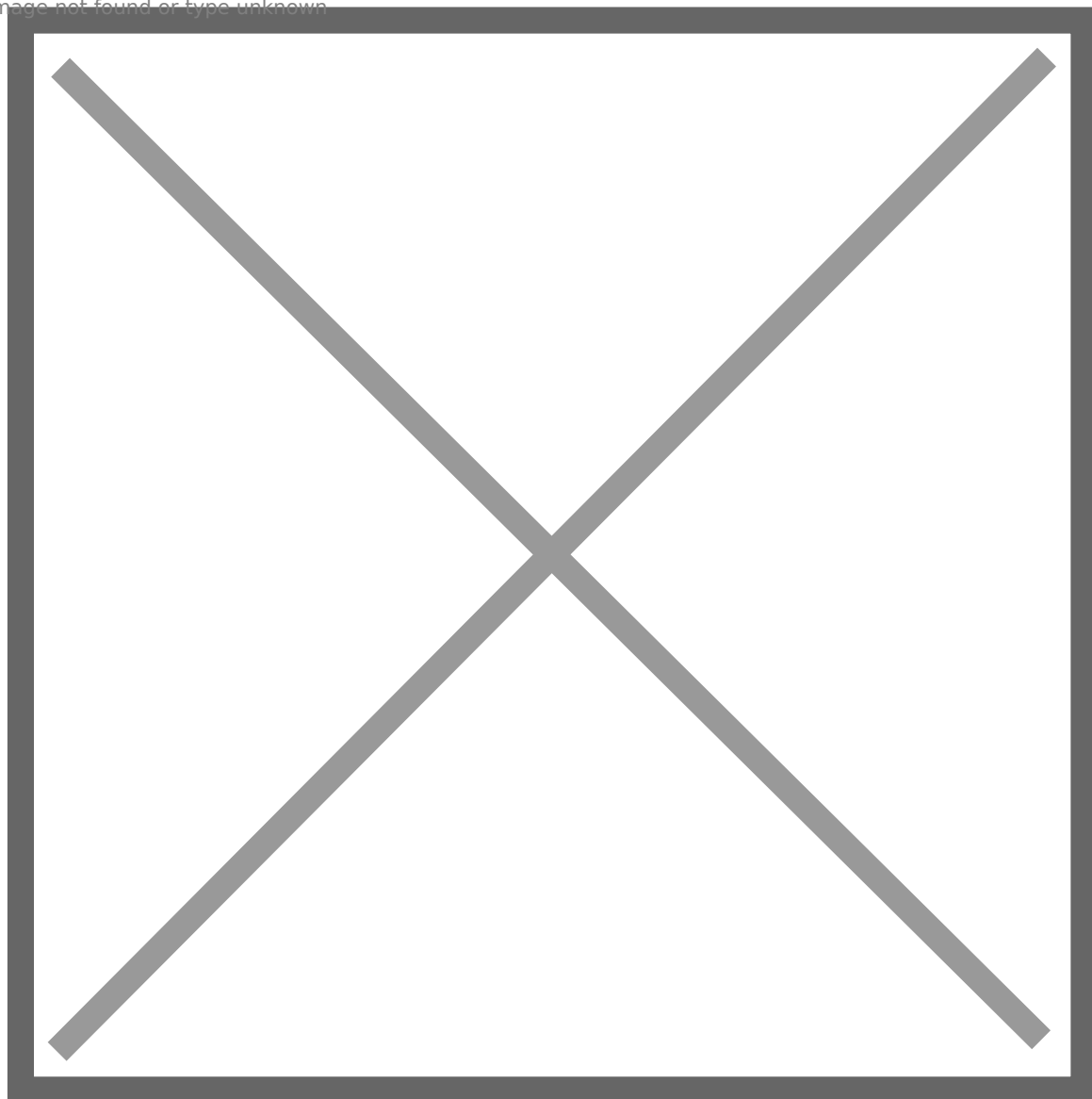
Ισοτιμία γυναικών

Στη θεολογική γλώσσα είναι ορθότερο το ισοτιμία και όχι το ισότητα. Η ισότητα παραπέμπει σε ισοπεδωτική εξομοίωση, καταργεί την αρχή της αλληλοσυμπλήρωσης και καλλιεργεί τις αντιπαλότητες. Ο καθένας ανά πάσα στιγμή, μπορεί να αντικαταστήσει τον άλλο, καθιστώντας τον περιττό. Στην ισοτιμία σέβεται τις διαφορές και αναγνωρίζει την ιδιαίτερη αξία και τα χαρίσματα του άλλου.

Ο Χριστός ευλογεί και συμμετέχει στον γάμο της Κανά, μιλά με τη Σαμαρίτισσα, προστατεύει τη μοιχαλίδα, δέχεται τη μετανοημένη πόρνη, αξιώνει τις μαθήτριες του να μεταφέρουν το αναστάσιμο μήνυμα. Διακηρύττει το αδιάλυτο του γάμου για να προστατεύσει τα αδύναμα μέλη της οικογένειας, τη γυναίκα και τα παιδιά.

Το γεγονός ότι οι Πατέρες της Εκκλησίας αναγκάζονται σε διάφορες εποχές να κάνουν λόγο για τις έντονες ανισότητες των δύο φύλων, δείχνει ότι κυριαρχούσαν στις χριστιανικές κοινότητες τα κακώς κείμενα πολιτιστικά δεδομένα και όχι οι χριστιανικές αρχές.

Image not found or type unknown

Ο απ. Πάυλος διακηρύττει, «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδέ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν και θῆλυ, πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Η Εκκλησία ανύψωσε την γυναίκα από πράγμα και κτήμα σε εικόνα του Θεού, πλασμένη με ιδιαίτερα χαρίσματα, προορισμένη να φτάσει και αυτή δια της χάριτος του Τριαδικού Θεού στο «καθ' ὁμοίωσιν». Ἀλλωστε και η ενσάρκωση του Υιού και Λόγου του Θεού έγινε μέσω γυναικός, της Παναγίας.

Ο άγ. Γρ. Θεολόγος καταφέρεται ανοικτά κατά των πολιτικών νόμων, που καταδικάζουν μόνο την γυναίκα σε περίπτωση μοιχείας, απενοχοποιώντας και

αφήνοντας ατιμώρητο τον άνδρα, «οὐ δέχομαι ταύτην την νομοθεσίαν, οὐκ ἐπαινώ την συνήθειαν. Ἄνδρες ἦσαν οἱ νομοθετοῦντες δια τοῦτο κατά γυναικῶν ἡ νομοθεσίαν». Εκτός από την πορνεία και την μοιχεία καταδικάστηκε από την Εκκλησία και η παλλακεία και πολεμήθηκε η άποψη που ήθελε τη γυναίκα σκεύος ηδονής και υποδεέστερη του ανδρός.

Ίδια τοποθέτηση είχε και ο άγιος Κοσμάς Αιτωλός που έδρασε επί Τουρκοκρατίας προτρέποντας τους συζύγους να μην μεταχειρίζονται τις γυναίκες τους ως σκλάβες αλλά έχοντας την ίδια πίστη, το ίδιο βάπτισμα και κοινή μυστηριακή ζωή να συμπορεύονται μαζί τους στο «καθ' ὁμοίωσιν» .

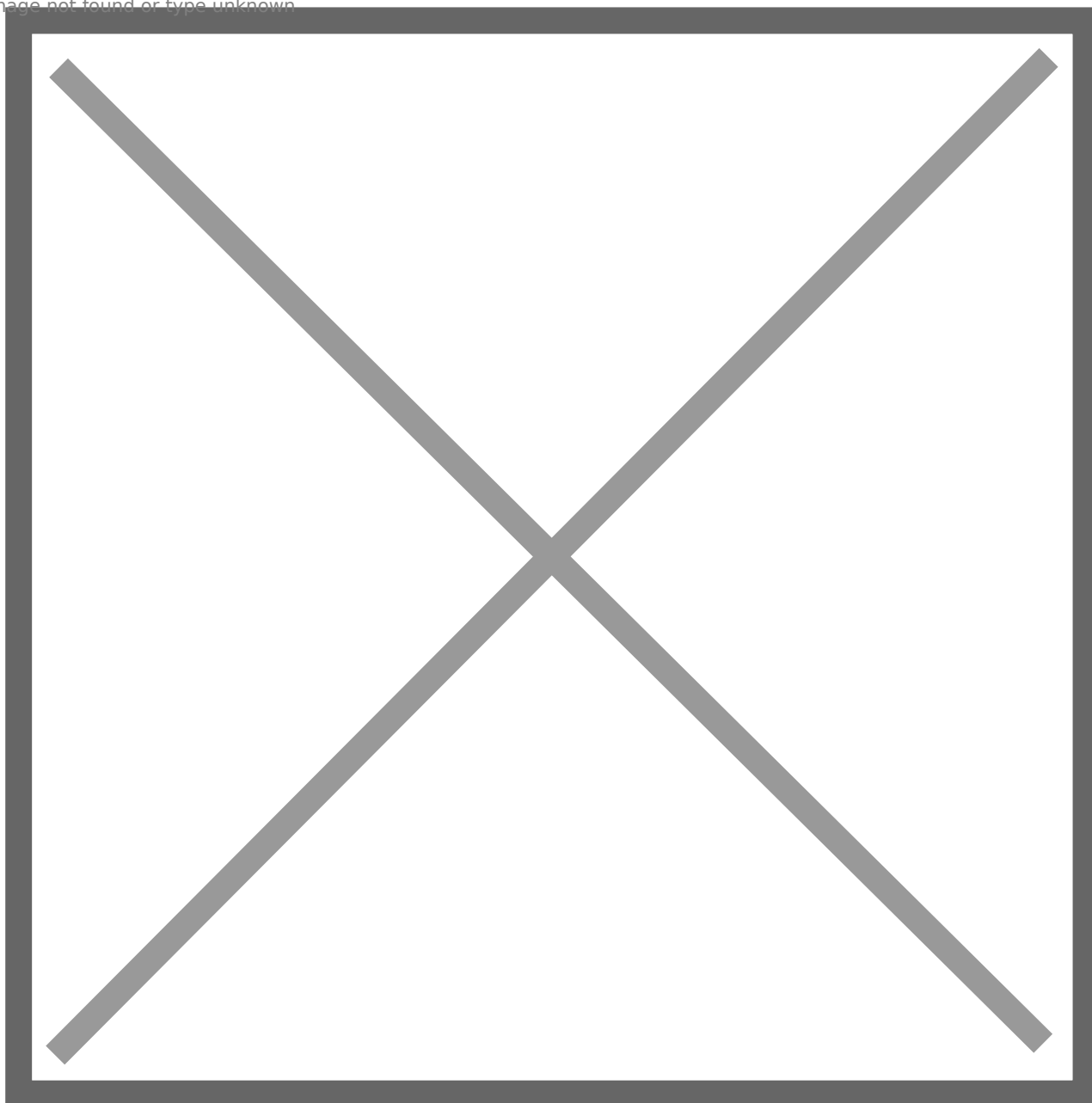
Η γυναίκα όποιον δρόμο κι αν ακολουθήσει, η σωφροσύνη την αγιάζει και μέσω αυτής αγιάζεται και ο άνδρας της και τα παιδιά της. Με την κενωτική αγάπη της μητρότητας ακολουθώντας το παράδειγμα της κένωσης του Χριστού, αγιάζεται και ολοκληρώνεται ως πρόσωπο κατ' εικόνα Χριστού [\[1\]](#).

Ευθύνη ανδρών

Ο άνδρας ως σύζυγος και πατέρας έχει αυξημένες ευθύνες και υποχρεώσεις έναντι της οικογένειας και της κοινωνίας. Οφείλει να επωμίζεται τα περισσότερα βάρη και καλείται να γίνει ο διάκονος της οικογένειας, σε βαθμό αυτοθυσίας για τη σύζυγό του, κατά το πρότυπο του Χριστού που είναι η κεφαλή της Εκκλησίας και θυσιάστηκε για Αυτήν. Μόνο υπό αυτό το πρίσμα θεωρείται ως κεφαλή της γυναικός του και όχι ως δυνάστης και εξουσιαστής της.

Επιπλέον ως πατέρας αποτελεί πρότυπο για τα παιδιά του. Όποια σχέση έχουν με αυτόν, αυτήν θα έχουν και με τον Θεό Πατέρα και με τους πνευματικούς τους πατέρες. Απορρίπτοντας τον φυσικό πατέρα τους, απορρίπτουν και τον Θεό Πατέρα [\[2\]](#).

Image not found or type unknown

Τα τελευταία χρόνια ο ρόλος του πατέρα στην οικογένεια έχει αμφισβητηθεί και αποδυναμωθεί, αφού πολλές φορές αισθάνεται, ότι τα παιδιά είναι σύμμαχοι της συζύγου. Είτε απομονώνεται, είτε με την παθητική αντίσταση ή φυγή ψάχνει διεξόδους αναζήτησης της δύναμης και αυτοεκτίμησής του. Συχνά αγανακτισμένος φωνάζει προσπαθώντας να διατηρήσει το κύρος του, προκαλώντας την επιθετικότητα της γυναίκας του και την αυθάδεια των παιδιών του. Η γυναίκα αν και θεωρείται αδικημένη στην κοινωνία την στηρίζουν το φεμινιστικό κίνημα και τα παιδιά της^[3].

Ο σύγχρονος ατομοκεντρικός πολιτισμός μας προβάλλει τα ατομικά δικαιώματα λησμονώντας την ευθύνη της «έν κοινωνία ζωής». Μερικοί επικαλούνται τις

ακραίες αρχαιορωμαϊκές και ραβινικές σκέψεις απαξιώνοντας τη γυναίκα. Άλλοι κάνουν λόγο για ισότητα που φτάνει μέχρι την πλήρη εξίσωση ή ισοπέδωση. Κάποιοι αναρωτιούνται για την θεία καταγωγή του ανθρώπου, υποτιμώντας και βλέποντάς τον μόνο σωματοκεντρικά.

Ο διαφορετικός ρόλος, τα γνωρίσματα του φύλου, η σωματική διάπλαση και ο ψυχισμός, που δόθηκε στα δύο φύλα μπορεί να αποτελέσει ευκαιρία για αρμονική συνύπαρξη και αλληλοσυμπλήρωση και όχι αφορμή ανισότητας και αντιπαλότητας. Οι σχέσεις τους οφείλουν να προσδιορίζονται από τη σχέση τους με το Χριστό, που ως μέλη του σώματος Του οφείλουν να υποτάσσονται σ' Αυτόν με ταπείνωση και αμοιβαία αγάπη. Μόνο έτσι μπορούν να «υποτάσσονται ἀλλήλοις» [\[4\]](#).

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

Παραπομπές:

[\[1\]](#) πρωτ. Καλλιακμάνης Β., *Γάμος & οικογενειακή ζωή*, εκδ. Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, Α' έκδοση, Αθήνα, 2015, σελ 61-77

[\[2\]](#) Ο.π.,σελ 61-77

[\[3\]](#) Ο.π., σελ 28-35

[\[4\]](#) πρωτ. Καλλιακμάνης Β., *Γάμος & οικογενειακή ζωή*, εκδ. Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, Α' έκδοση, Αθήνα, 2015, σελ 76-77